

Na gorąco

Biuletyn PwC na temat MSSF

25 listopada 2013 r.

Komitet ds. Interpretacji MSSF rozstrzyga kwestię stóp dyskonta w MSR 19

W czym tkwi problem?

Komitet ds. Interpretacji („KI”) kilkakrotnie w ostatnim roku omawiał kwestię stopy dyskonta stosowanej do wyceny zobowiązań z tytułu świadczeń pracowniczych. KI został poproszony o udzielenie wytycznych w kwestii sposobu ustalania stopy dyskonta i znaczenia określenia „wysokiej jakości”.

KI doszedł do wniosku, że projekt opracowania nowych wytycznych dotyczących stopy dyskonta byłby zbyt szeroko zakrojony, by efektywnie rozstrzygnąć tę kwestię. Zagadnienie to powinno być uwzględnione w ramach projektu badawczego RMSR (ang. IASB) dotyczącego ogólnie stóp dyskonta. Jednakże decyzja KI w sprawie planu prac uwzględniała kilka cennych obserwacji.

KI zauważył, że stopa dyskonta:

- a) odzwierciedla wartość pieniądza w czasie, ale nie – ryzyko aktuarialne czy inwestycyjne;
- b) nie odzwierciedla ryzyka kredytowego specyficznego dla danej jednostki;
- c) nie odzwierciedla ryzyka, że przyszłe doświadczenia mogą różnić się od założeń aktuarialnych; oraz
- d) odzwierciedla walutę i szacowany harmonogram wypłaty świadczeń.

KI zauważył również, że koncepcja „wysokiej jakości” jest terminem bezwzględny. Nie jest to pojęcie względne, a zatem stopa dyskonta powinna zostać określona w odniesieniu do rentowności obligacji korporacyjnych wysokiej jakości, a nie obligacji o najwyższej jakości. Interpretacja pojęcia „wysokiej jakości” powinna zatem być konsekwentnie stosowana w czasie, i nie ma na nią wpływu zmniejszenie liczby obligacji o danym ratingu.

Oznacza to, że koncepcja „wysokiej jakości” powinna być spójna pomiędzy poszczególnymi walutami. Określenie, czy występuje głęboki rynek, powinno opierać się na międzynarodowych lub światowych ratingach kredytowych, nie zaś na ratingach lokalnych czy krajowych.

KI odnotował również, że określenie stopy dyskonta może wymagać znaczącej dozy subiektywnego osądu. Tak więc paragraf 122 MSR 1 wymaga ujawnienia nie tylko zastosowanej stopy i analizy wrażliwości (obu wymagają paragrafy 144-145 MSR 19), ale także osądów dokonanych przy określaniu stopy dyskonta. W decyzji KI w sprawie planu pracy zauważono, że osądy takie obejmują

podanie informacji o sposobie wyboru populacji obligacji korporacyjnych wysokiej jakości. Może to stanowić zmianę dotychczasowej praktyki dla niektórych jednostek.

Dyskusje KI dotyczyły również tego, czy stopy dyskonta stanowią odzwierciedlenie rentowności obligacji w danym kraju, czy w danej walucie. Kiedy MSR 19 był nowelizowany w 1998 r., terminy „kraj” i „waluta” były uważane za zamienne – nie spodziewano się wówczas utworzenia strefy euro i innych sytuacji, gdy kilka krajów ma wspólną walutę.

W 2005 r. KIMSF (ang. IFRIC) stwierdził, że MSR 19 można interpretować jako odnoszący się do regionalnego rynku wspólnej waluty, takiego jak strefa euro. Obecnie KI i RMSR postanowiły iść o krok dalej i zmienić MSR 19, wyjaśniając, że to walutę, a nie kraj uwzględnia się przy określaniu, czy istnieje głęboki rynek na obligacje korporacyjne wysokiej jakości. Publikacja projektu standardu (ang. *exposure draft*) jest spodziewana w 2014 r.

Nowelizacja potwierdzi, że o ile istnieje głęboki rynek na wysokiej jakości obligacje korporacyjne denominowane w euro, jednostki wypłacające świadczenia w euro powinny stosować rentowności takich obligacji. Jest to zgodne z aktualną powszechną praktyką i nie należy oczekiwać zmian w tym zakresie.

Oczekuje się, że nowelizacja nie będzie obejmować kwestii, jakich stóp procentowych obligacji skarbowych należy użyć w przypadku, gdy zabraknie głębokiego rynku na obligacje korporacyjne wysokiej jakości.

Czy mnie to dotyczy?

Wnioski KI mają znaczenie dla większości jednostek, które prowadzą programy określonych świadczeń.

Niskie stopy procentowe i wydłużająca się długość życia prowadzą do dalszego wzrostu zobowiązań emerytalnych. Proces określania założeń dla wielu jednostek o znaczących świadczeniach po okresie zatrudnienia staje się przedmiotem coraz większej uwagi ze strony organów nadzoru i użytkowników sprawozdań finansowych.

Jednostki sporządzające sprawozdania finansowe w UE powinny pamiętać, że Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ang. *European Securities and Markets Authority* – ESMA) za swoje priorytety w odniesieniu do zakończenia roku 2013 uznał następujące kwestie:

- wycena i ujawnianie zobowiązań z tytułu świadczeń po okresie zatrudnienia, oraz
- ujawnianie informacji o znaczących zasadach rachunkowości, osądach i szacunkach;

W przypadku jakichkolwiek pytań co do sposobu stosowania propozycji lub innych kwestii prosimy o kontakt z osobą, z którą zwykle kontaktują się Państwo w PwC.